

בית לנזומי

סיפור דנני דארט
ציור ארין מאוטרר

מתוך הצעצועים הפרושים על השולחן
במכירת חצר של דנה בחר טים כדור בסיס.
"כמה זה עולה?" שאל כשהוא זורק את
הכדור מיד ליד.

"כל דבר רבע דולר" אמרה דנה "מלבד נזומי"
והיא הרימה עכבר ממולא. הוא היה אפור
ורך. מהחור בו הייתה פעם האוזן יצא צמר
גפן "נזומי הוא מיוחד, לכן הוא עולה עשרה
דולר. הוא זקוק לבית חדש ומוגן."
"אין לי עשרה דולר" אמר טים.

"זה בסדר" ענתה דנה "בשבילך הוא חינם כי
אתה ידיד שלי."

"מה קרה לאוזן שלו?" שאל טים.

"רופלס הכלב לעס אותה" אמרה דנה "נזומי
מפחד מכלבים. לכן הוא רוצה ללכת לבית
שלך."

"הוא כאילו קצת ישן" אמר טים.
"הצעצועים הישנים הם הסוג הטוב ביותר"
אמרה דנה.

למחרת בבית הספר דנה שמה את קופסת
הארוחה הירוקה שלה בתא, בזמן שטים חכה
לה.

"אני מקווה ששמת את נזומי תחת השמיכה
שלך" אמרה "נזומי מתקרר בקלות."
טים נע בראשו.

"אמא ואבא נותנים לי עכבר לבן ליום הולדת"
אמרה דנה.

"עכבר חי?" שאל טים "אוכל לראות אותו?"

"מובן. הרי תבוא מחר למסיבת יום הולדת שלי" אמרה דנה. היא הביטה על טים וחייכה "אני סקרנית מה תביא לי במתנה."
טים לא חשב עדיין על מתנה "לא אוכל להגיד

לך" אמר "זו הפתעה."
אמא של טים הראתה לו את בבית המתנה שקנתה עבור דנה. זו היה מכשיר סריגה דמוי

פטריית, עשוי עץ וצבוע אדום. למעלה היו מסמרי נחושת והיו גם חוטים צבעוניים.
"היא תוכל לסרוג צעיף לבובה שלה" אמרה אמא.
"דנה לא בן-אדם סורג" אמר טים.
אמא נאנחה "איזה בן-אדם היא?"
"דנה היא בן-אדם של עכבר."
"עכבר?"
"עכבר חי!" אמר טים.
טים נסע עם אמא לחנות חיות מחמד. הוא ישב במושב אחורי וכרך חוטים צבעוניים סביב למסמרים של הפטרייה.
"לא ידעתי שאתה בן-אדם סורג" אמרה אמא.
"אני לא" ענה טים "אני עושה משהוא חשוב מאוד."
בחנות הראו להם צעצועים לעכברים לבנים. היה שם כדור פלסטי שקוף עם דלתית.
"אתה מכניס את העכבר פנימה והוא יכול לרוץ ולהתגלגל על הרצפה. הוא מוגן בפני כלבים וחתולים" הסביר האיש.

"אמא ואבא נותנים לי אופניים חדשים ליום הולדת" אמרה דנה.
"אופניים?" אמר טים "חשבתי שתקבלי עכבר לבן."

"לא עכברים" אמרה דנה "אבא אומר שעכברים מכרסמים."
"אוהו... חשב טים לעצמו "מה תעשה דנה עם כדור של עכבר אם לא תקבלי עכבר?"
דנה חייכה "אני סקרנית מה אתה נותן לי" אמרה.

טים חשב על אוזנו של נזומי שרופלס נגס. העכבר הלבן של דנה יהיה זקוק לכדור כזה. למחרת דנה הביאה עוגיות גביע לכיתה. כשנתנה אחת לטים שאלה "הבאת את נזומי? הוא אוהב לנסוע בתרמיל לבית הספר."
טים לא ענה. בתרמיל שלו היה כדור בסיס ממכירת החצר. נזומי היה בבית, במיטה של טים.

גם טים היה סקרן. "לא אוכל לגיד לך" אמר
"זו הפתעה."

בערב טים הוציא את הכדור הפלסטי
מהשקית הצבעונית שלו. "דנה לא מקבלת
עכבר לבן" אמר לאמא.
"אז קנינו משהו שהיא לא זקוקה לו?"
"היא כן זקוקה לו" אמר טים ופתח את דלתית
של הכדור.
"תוכל לתת לה בכל זאת את פטריית
הסריגה" אמרה אמא.

טים הניע בראשו. הוא הרים את נזומי ועטף
אותו בצעיף כחול קטן שסרג על הפטרייה.
"נזומי מתקרר בקלות" אמר טים ודחף את
נזומי לתוך הכדור. "נזומי מפחד מכלבים."
"אתה נותן לדנה עכבר ממולא ישן עם אוזן
אחת בלבד?" שאלה אמא.
"דנה חושבת שהצעצועים הישנים הם
הטובים ביותר" אמר טים.

דנה צחקה בשמחה וחיבקה את הכדור
כשפתחה את אריזת המתנה של טים.
"דנה" אמר טים "את בן-אדם מסוג נזומי."